

РЕШЕНИЕ

№ 2495

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **570** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална агенция на Национална агенция по приходите – С., срещу Решение № 4518 от 24.11.2022 г., 23 състав, по НАХД №12791/ 2022г. по описа на СРС. Със същото е отменено НП № 662128-F672083/ 15.09.2022г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което на основание чл. 178 от ЗДДС на А. К. Б. е наложена „глоба“ в размер на 500,00 лева за нарушение на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл.107,г. 4, буква „б“ от ЗДДС. В жалбата сочи, че след като е започнало производство по ликвидация на дружеството, то назначеният ликвидатор се явява представител на юридическото лице и негово е задължението на подаде заявлението за deregistration. Последният е единственият компетентен да представлява дружеството, включително и пред ТД на НАП – С. в производството по deregistration. Претендира се съставомерност на деянието по посочената правна квалификация.

В писмени бележки, процесуалният представител на ТД на НАП поддържа искането за отмяна на обжалваното съдебно решение на СРС и постановяване на друго, с което

да се потвърди оспореното наказателно постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът редовно призван, не се явява. Чрез процесуалния си представител и в отговор на касационната жалба оспорва касационната жалба, излагайки доводи, че ликвидаторът не е задължено лице по смисъла на чл.109, ал.1 ЗДДС . моли за присъждане на сторените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд - София-град, XVI- ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

Установено е в хода на първоинстанционното производство, че на 11.08.2022г. жалбоподателката/ пред СРС/, в качеството на управител на дружеството „ Аркадрония „ ЕООД подаде в ТД на НАП - С. заявление за дерегистрация по ЗДДС на представляваното от нея дружество на осн. чл. 107 т. 4 б. б ЗДДС . При извършената от органите на ТД на НАП проверка за наличие на основания за дерегистрация на дружеството било установено, че на 28.02. 2022г в ТР на АВ било вписано прекратяване на представляваното от Б. дружество с ликвидация и ликвидатор – жалбоподателката. Поради това, на 18.08. 2022г. от орган по приходите бил съставен акт за дерегистрация по ЗДДС на основание чл. 107 т. 4 б. б ЗДДС . На същата дата било установено, че заявлението за дерегистрация по ЗДДС на представляваното от жалбоподателката дружество било подадено след законовия 14 дневен срок по чл. 109 ал.1 ЗДДС от настъпване на 28.02. 2022г. на основанието за задължителна дерегистрация по чл. 107 т. 4 б. б ЗДДС. Въз основа на това, срещу Б. бил съставен АУАН, а в последстви е и обжалваното НП. С последното, на основание чл. 178 от ЗДДС е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лева за нарушение на чл. 109, ал.1 вр. чл. 107, т.4, б"а" от ЗДДС.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, за наличие на основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като наказаното лице не притежава качеството данъчнозадължено лице по ЗДДС, поради

което не е субект на вмененото му нарушение.

От доказателствения материал, се установява, че безспорно е налице основание за deregистрация по ЗДДС по инициатива на ответника - чл. 107, т.4 б. "а" от закона, като процедурата е уредена от разпоредбите на чл. 109 ЗДДС. Съгласно цитираната разпоредба, в случаите при основанията на чл. 107, т.4 от ЗДДС лицето подава заявление за deregистрация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл. 107 от ЗДДС.

Посочената санкционна норма на чл. 178 ЗДДС визира състав на нарушение за „данъчно задълженото лице”, което в случая е ЮЛ, което не подаде заявление за прекратяване на регистрацията /deregистрацията/ в установените по този закон срокове. Административните наказания са диференцирани в зависимост от това дали данъчнозадълженото лице е търговец /ЮЛ и ЕТ/ или е физическо лице. В настоящия случай данъчно задълженото лице е било „ Аркадрония „ ЕООД, а не физическото лице – ликвидаторът Б., поради което неправилно е ангажирана отговорността на физическото лице – ликвидатор за задължения на дружество.

Прекратяване дейността на дружеството, като юридически факт, по своите правни последици не е правопогасяващ на задължението за подаване на заявление по чл. 109 ЗДДС факт. Ликвидацията е фаза от съществуването на юридическото лице, която не се отъждествява с прекратяването му като субект на правото. Едва след приключване на ликвидацията, същото, при наличието на съответните предпоставки, се заличава от търговския регистър по искане на ликвидаторите. От тук следва изводът, че прекратяване търговската дейност на дружеството, не освобождава същото от задълженията му по съществуващите правоотношения, включително и от задълженията за подаване на съответните, изискващи се по закон, декларации пред съответните компетентни органи.

В този смисъл, съдът приема извода на СРС, че ликвидаторът не е задължено лице и съответно носещо отговорност при неизпълнение на задължението по посочената санкционна норма. В случая се касае за несъставомерност на деянието със субект посоченото в АУАН и НП физическо лице, а именно- ликвидаторът на дружеството, по посочения състав на чл. 178 от ЗДДС. Горното обосновава извод за материална незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Санкционната норма на чл.178 ЗДДС предвижда, че данъчно задължено лице, което като е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрацията в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Следователно, за да е осъществено административно нарушение по цитирания текст, е необходимо да е налице регистриран по ЗДДС субект, каквото качество санкционираното лице Б. няма. Неоснователен е доводът на касатора, че съгласно чл. 24, ал.2 ЗАНН същата е санкционирана в качеството и на единствен ръководител и лице компетентно да представлява дружеството. Посоченият текст е тълкуван от него

изолирано от разпоредбата на ал.1, като и в двата случая се касае за ангажиране на административнонаказателната отговорност на физически лица за виновно извършените от тях административни нарушения, като разпоредбата на ал.2 включва в кръга на субектите на административнонаказателна отговорност и физическите лица- допустители и подбудители на административното нарушение. Административнонаказателното обвинение с АУАН и отговорността на Б. е ангажирана с НП не в качеството и на допустител, а в качеството на пряк извършител, какъвто тя по дефиниция не е, тъй като не е субект на нарушението по чл. 109, ал.1 от ЗДДС /в този см. преобладаващата практика на АССГ – решения по адм.д.1376/22г.; 11203/21г.; 907/22г.; 5724/21г.; 2671/21г. и др.; в обр.см. – реш. по адм.7914/21г./.

Не се констатират касационни основания за отмяна на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН във вр. чл.143, ал.3 АПК, ответникът по касация има право на сторените по делото разноски. Видно от представения договор за правна защита и съдействие, същият е заплатил изцяло и в брой адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева. Същите следва да бъдат възложени в тежест на касатора.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4518 от 24.11.2022 г., 23 състав, по НАХД №12791/2022 г по описа на Софийски районен съд.

СЪЖДА НАП да заплати в полза на А. К. Б. с ЕГН [ЕГН] сумата от 400 лв. - разноски за адвокатско възнаграждение по настоящото дело .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.